

en, om man vil, noget svag Pantesikkerhed, nemlig en Andenprioritet, der ofte kan rykke ret langt ud, og heri ligger jo netop Statskassens Ydelse til denne Sag, at den giver paa bedste, Førsteprioritets, Vilkaar et ret yderligt Andenprioritetslaan. Men give Afkald paa Pantesikkerheden kunne vi dog heller ikke. Vi maa fastholde, at det kan ikke være tilstrækkeligt, at vi have en Banks eller et andet Pengeinstituts Garanti, men vi maa have selve Pantesikkerheden, og derfor maa den Grundsætning fastholdes, at naar en Del af Pantet udgaaer, maa der svares et passende Afdrag. Jeg kan heller ikke tro andet, end at Foreningerne selv ville kunne ordne den Sag. De kunne ordne den ved midlertidige Laan eller gennem Anvendelse af deres kontante Kapital, som netop hovedsagelig, kan jeg sige, er bestemt til at klare saadanne midlertidige Vanskeligheder. Det er ikke Mening, at den kontante Kapital skal bindes — og i denne Forbindelse kan jeg besvare et andet Spørgsmaal, der blev rettet til mig om, hvorvidt den kontante Kapital, der er anbragt i Parceller, skulde kunne medregnes til den kontante Kapital efter § 3. Nej, det kan den ikke. Der staar ogsaa udtrykkelig i Lovforslaget, at det skal være „en kontant Kapital paa mindst 35,000 Kr. eller en Kapital af nævnte Størrelse, anbragt i en Forening tilhørende, til Udstykning erhvervet større Landejendom“. Mening med, at man udtrykkelig har sagt, at det kun skal være Anbringelse i den større Landejendom, der er bestemt til Udstykning, som i denne Forstand tillades, ikke Anbringelse i Parceller, er, at det skal være en Kapital, der enten er umiddelbart til Disposition straks, eller som i alt Fald kan antages i Løbet af ikke alt for lang Tid at blive disponibel. Det er den ikke, naar den fastbindes i Parceller, altsaa i faste Laan, der amortiseres gennem langsomme Afdrag. Binded derimod i en større Landejendom, kan den hurtigere løses igen; thi det normale Forløb er, at den større Landejendom købes for at udstykkes, og Pengene komme da ind ved Parcellernes Salg og frigøres altsaa paa ny. Det er den store Forskel, der er imellem, om Kapitalen er bunden i den større Landejendom eller i Parcellerne, og det er derfor, man kan tilstede, at den er bunden i den større Landejendom, men ikke, at den er bunden i Parceller. — Dette var en Parentes, og jeg vender saa tilbage til Hovedsagen, som er, at man er gaaet ud fra den Betragtning, at den kontante Kapi-

tal i Forbindelse med de midlertidige Laan, Foreningen kan stifte, som Regel ville være tilstrækkelige til, at man kan komme ud over disse forbigaaende Vanskeligheder. I alt Fald kunne vi ikke give Afkald paa Pantesikkerheden, saaledes som den her forstaas, uden at der træder en anden lige saa fyldestgørende Sikkerhed i Stedet, og jeg ser ikke ret, hvorledes det skulde kunne lade sig gøre. Men det er naturligvis en Ting, vi kunne forhandle om i Udvalget.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) spurgte om, hvilke de særlige Omstændigheder vare, der efter Finansministeriets Opfattelse kunde begrunde, at Parcellaanene gives i Parceller paa 12—18,000 Kr. Ejendomsskyldværdi. Ja derom skal jeg for det første sige, at det er en Undtagelsesbestemmelse, som kun sjælden er bleven benyttet. Saa vidt jeg erindrer, er den kun benyttet i 3—4 Tilfælde i hele den forløbne femaarige Periode. Det er jo kun, hvor der er ualmindelig høje Jordpriser, eller hvor ganske særlige Forhold af anden Art tale derfor. Det vil dog sædvanlig være særlig høje Jordpriser paa vedkommende Egn, ligesom det i Husmandsloven er ganske det samme Forhold, som kan begrunde, at man gaar op fra den normale Laaneværdi, helt op til de 8,000 Kr. Det vil jo som Regel være lignende Betragtninger, som gøre sig gældende her. Jeg tør sige, at Finansministeriet ikke har været tilbøjeligt til at gaa op over den normale Laaneværdi, 12,000 Kr., og heller ikke i Fremtiden vil være det. Men det er dog vist rigtigt, at der er en Adgang til at gøre det, hvor ganske særlige Forhold tale derfor.

Saa spurgte det ærede Medlem fra Ribe, om der ikke var paatænkt en Overgangsbestemmelse. Jo, jeg har forberedt et Ændringsforslag, som vil fremkomme til anden Behandling, der giver en saadan Overgangsbestemmelse. Jeg erkender, at det kan være rimeligt og rigtigt, at en saadan Overgangsbestemmelse findes — det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) var inde paa det samme og betonedede det yderligere stærkt. For det første er det jo givet — det behøver jeg neppe at sige —, at de allerede stiftede Laan blive ved at løbe paa de oprindelige Vilkaar, det følger af sig selv. Men det Ændringsforslag, som jeg vil stille, skal gaa ud paa, at hvor et Køb af en større Landejendom har fundet Sted eller en Parcel allerede er afhændet, uden at Laaneforholdene ere bragte i Orden, skal man, for saa vidt Købet eller Afhændelsen har fundet Sted inden 31. Marts 1911, kunne